

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Bl.a. hr. Bjørn Elmquist sagde, at når jeg holder mig til Menneskerettighedskonventionen og konventionen om de umistelige frihedsrettigheder, så burde man slet ikke varetægtsfængsle. Nej, det er helt korrekt, men det er et ufuldkomment samfund, vi lever i, og derfor er jeg helt enig i Strafferetsplejeudvalgets bemærkninger om dette. Det er Dalgas Rasmussen, Gammeltoft-Hansen, Ove Hansen, Hjorth og Kirk-Sørensen, der siger, at af hensyn til den almindelige retsfølelse vil man, uanset at der her er tale om en anticiperet straf, altså straf før domfældelse, kunne bruge § 762, stk. 2, ved meget alvorlige forbrydelser, der medfører langvarige frihedsstraffe. Det sker allerede i dag i Danmark, og det sker i udlandet, og det er vi parat til fortsat at acceptere. Det er ikke noget fuldkomment samfund, vi lever i.

Så er der spørgsmålet, om vi vil gå med til en udvidet anvendelse. Nej, men jeg vil gå med til at anvende de regler, vi har.

Jeg forstår ikke, at politiet ikke bad om at få varetægtsfængslet den mand, der flere gange har begået voldshandlinger under duktur. Når han pågribes i begyndelsen af en duktur og har begået vold, hvorfor beder politiet så ikke om, at han bliver varetægtsfængslet? Her var der god grund til at gøre det. Man gjorde det ikke fra politiets side. Hvorfor ikke? Det er det, jeg vil have brugt det til.

Formanden:

Jeg vil bede om, at vi får angivet de steder, citaterne er fra.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hvis jeg må gøre det med det samme. Det er fra Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 978. Jeg kan desværre ikke angive sidetallet.

Formanden:

Det er den sidste korte bemærkning, før vi går tilbage til ordførerne.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Først til hr. Hagen Hagensen. Det kan blive en strid om ord, hvorvidt varetægtsfængsling er straf eller ikke straf. Jeg tror i hvert fald nok, at de, der sidder i månedsvis i varetægtsfængsel, oplever det som en straf for en mistanke. Det må man gøre. Jeg tror, vi alle ville opleve det som noget meget ubehageligt, og at vi alle ville opleve det, som om vi blev straffet for en mistanke, når vi blev sat i varetægtsarrest. Det kan være en strid om ord, men det er derfor, jeg generelt kalder det straf før dom; det er det, der er afgørende for mig.

Så skal jeg i øvrigt nok holde mig til det med hensynet til retshåndhævelsen, fordi det er det, både hr. Bjørn Elmquist og hr. Torben Lund har opholdt sig ved. Det er rigtigt, det er den mulighed, vi ikke vil have udvidet fra SFs side. Vi synes selvfølgelig, det er den mest problematiske af dem, fordi den udelukkende har til formål at straffe den person. Det har ikke noget med efterforskningen at gøre. Det har ikke noget med frygt for gentagelse at gøre. Det er simpelt hen bare et spørgsmål om at få fat på den person. Derfor har vi accepteret det, når det var så grove forbrydelser, at der var en strafferamme på 6 år eller derover. O.k., det kan vi af hensyn til folks retsfølelse, simpelt hen fordi vi kan risikere, at folk tager sagen i deres egen hånd, hvis ikke vi har en mulighed for retshåndhævelsesarrest i vores retsplejelov.

Det, der bekymrer os i dag, er selvfølgelig, at man nu vil inddrage alle de sager, der ser ud, som om de kun vil give mellem 30 og 60 dages fængsel. Man får en mulighed for at inddrage dem. Det er efter vores opfattelse en uacceptabel udvidelse – nej undskyld, nu tror jeg nok, jeg vrøvler, og det er kun en kort bemærkning. Mindst 60 dage, så det tager jeg i mig igen.

En af bekymringerne går på, at når først man har varetægtsfængslet efter denne bestemmelse, så kan man næsten ikke bagefter give en kortere dom. Derfor er dette efter min mening farligere, fordi man i højere grad har fastsat vilkåret, længden af dommen på forhånd, end man har efter det nuværende stk. 2 i § 762.

Birgith Mogensen (CD):

At kriminalitet inklusive vold er tre-fire-doblet inden for de sidste 20–25 år, ved vi